

Rozsudok V mene Slovenskej republiky

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Majerského, v spore žalobcu: **Intrum Slovakia s.r.o.**, Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: **Veronika Dunajčíková**, [redacted], [redacted] Bratislava, **zastúpenej Združenie na ochranu práv občana – AVES, Jána Poničana 9, Bratislava, o zaplatenie 3.646,87 eura s prísl.**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 42Csp/61/2017-123, zo dňa 30.1.2019, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.172,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 do zaplatenia **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 474,70 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 474,70 eura od 21.10.2017 do zaplatenia zastavil; žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.172,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 do zaplatenia a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 74 %. V odôvodnení uviedol, že žalobou zo dňa 14.11.2017 doručenou súdu dňa 27.11.2017 sa žalobca, ktorého súd pripustil do konania uznesením č.k. 42Csp/61/2017-40, zo dňa 8.2.2018 na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 3.646,87 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili 26.6.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej

sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 43601033. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.500 eur a bola povinná veriteľovi platiť štandardnú mesačnú splátku v sume 50 eur. Žalovaná si však neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch veriteľa. Pred odstúpením na vymáhanie veriteľ vystavil ku dňu 12.10.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.9.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanou s konečným zostatkom na úhradu v sume 3.646,87 eura.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná požiadala 20.6.2013 právneho predchodcu žalobcu o aktiváciu kreditnej platobnej karty - Bankomatky Quatro; pôvodný žalobca prijal jej návrh, tak ako preukazuje podpis v zmluve (resp. na žiadosti) dňa 26.6.2013. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s námietkou žalovanej, podľa ktorej je zmluva neplatná z dôvodu absencie potvrdzujúceho listu o prijatí návrhu/žiadosti o úver právnym predchodcom žalobcu. V zmysle pripojených obchodných podmienok (článok II., bod 2) sa prijatím a schválením žiadosti zo strany banky žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, pričom pokiaľ nie je v zmluve uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky. V tomto bode bolo ďalej uvedené, že banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzavretí zmluvy, pričom tento potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy. Zo znenia zmluvy žiadnym spôsobom nevyplýva, že by si zmluvné strany dohodli odkladaciu podmienku doručením potvrdzujúceho listu podľa § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto z predložených dôkazov nevyplývalo, že by od ktorejkoľvek strany došlo k zmene obsahu žiadosti/zmluvy. Žalovaná ani netvrdila, že by pôvodný žalobca schválil iné podmienky úveru, než o aké by (v zmysle žiadosti) žiadala. Podľa názoru súdu prvej inštancie tak došlo k platnému a účinnému uzavretiu zmluvy pričom je bezpredmetné, že žalobca súdu nepredložil potvrdzujúci list, pretože tento nepodmieňuje platnosť zmluvy (resp. jeho absencia nespôsobuje neplatnosť zmluvy). S poukazom na uvedené považoval za bezpredmetnú i námietku žalovanej vo vzťahu k premlčaniu nároku, keď na vec aplikoval dvojročnú premlčaciu dobu, pretože zmluva bola platne uzatvorená, na strane žalovanej nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie a preto sa musia nároky žalobcu posudzovať v intenciách § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka, t.j. v trojročnej objektívnej premlčacej dobe pričom za začiatok premlčacej doby súd prvej inštancie považoval deň 7.12.2014, keď žalobca dňa 6.12.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru (čo žalovaná žiadnym spôsobom nenamietala, na tento procesný útok žalobcu, v ktorom jasne určil termín splatnosti pohľadávky už nereagovala). Ak teda žalobca podal žalobu 27.11.2017, jeho nárok ešte nebol premlčaný, pretože tak mohol urobiť až do decembra 2017. K tomu, že žalobca ohraničil úročenie istiny zmluvným úrokom do 21.10.2017 (pretože k tomuto dátumu ustálil výšku pohľadávky tak, že v tejto je obsiahnutá nielen istina, ale aj zmluvné úroky, sankčné úroky a ostatné zmluvné poplatky), pričom od tohto dátumu úročí dlžnú sumu len zákonným úrokom z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.) súd prvej inštancie uviedol, že takýto postup je de facto v prospech žalovanej, pretože podľa konštantnej judikatúry má žalobca nárok na odplatu za úver až do jeho zaplatenia bez ohľadu na to, či došlo alebo nedošlo k jeho predčasnému zosplateniu.

3. Na uvedenom základe, po čiastočnom zastavení konania, súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu v zostávajúcej časti a v zmysle § 488, §

489, § 657, § 565, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobe vyhovel. V intenciách spotrebiteľského práva spornú zmluvu podrobil tiež súdnemu prieskumu, avšak nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mali mať za následok neplatnosť zmluvy alebo jej bezúčnosť či bezpoplatkovosť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nárok na ich náhradu má žalobca v pomere 74 % ako strana čiastočne úspešná v konaní. Žalobca mal v konaní úspech 87 % a neúspech, ktorý je úspechom žalovanej je 13 %; teda skutočný pomer ktorý prislúcha žalobcovi na náhradu trov je 74 %. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že za neúspech žalobcu možno z procesného hľadiska považovať aj čiastočné zastavenie konania, pretože k tomuto došlo na jeho podnet bez akéhokoľvek odôvodnenia.

4. Proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.172,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.10.2017 do zaplatenia a výroku o trovách konania podala žalovaná odvolanie a žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietala nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na to, že súd prvej inštancie prejednávajúcu vec posúdil podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 20.11.2013, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ozrejmila, že podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Namietala, že žalobca predložil súdu predžalobnú upomienku zo dňa 5.11.2014 z ktorej vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 9/2014. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 5.11.2014 upozornil žalovanú, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 9/2014 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná splátku splatnú v mesiaci 9/2014 neuhradila, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej 20.9.2014.

5. Poukázala na § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka kedy premlčacia doba ohľadne celého dlhu začala plynúť odo dňa zročnosti prvej neuhradenej splátky, t.j. 20.9.2014 a uplynula 20.9.2017. Nárok žalobcu sa premlčal 20.9.2017, pričom návrh na súd bol podaný až dňa 27.11.2017. Bola názoru, že premlčanie celého dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo veriteľ využíva. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka tak plynie premlčacia doba celého dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci právo veriteľa žiadať predčasné splatenie založila splátka splatná 20.9.2014 (uvedené vyplýva z predžalobnej upomienky), trojročná premlčacia doba celého dlhu uplynula 20.9.2017. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Premlčanie istiny tak má za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania. Žaloba podaná na súde 27.11.2017 je preto podaná po uplynutí premlčacej doby celej pôžičky, ako aj zodpovedajúcich úrokov z omeškania.

6. Pripomenula ako v konaní namietala neúčinnosť zmluvy o úvere pre absenciu potvrdzujúceho listu, ktorý mal byť údajne súčasťou žiadosti/zmluvy. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s námietkou žalovanej a účinnosť zmluvy posudzoval so žalobcom predložených obchodných podmienok (článok II., bod 2), podľa ktorých sa prijatím a schválením žiadosti zo strany banky žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, pričom pokiaľ nie je v zmluve uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky. V tomto bode bolo ďalej uvedené, že banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzavretí zmluvy, pričom tento potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy. Brojila, že žalobcom predložené obchodné podmienky nie sú súčasťou žiadosti/zmluvy, žalovaná nemala možnosť sa s predloženými obchodnými podmienkami zoznámiť a tieto ani nie sú žalovanou podpísané. Na podporu svojej námietky poukázala na niektoré rozhodnutia okresných a krajských súdov.

7. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Mal za to, že žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu, ktorý považoval za dôvodný a preukázaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

8. Pretože odvolací súd dospel k záveru, že na prejednávajúcu vec sa vzťahuje § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní použité neboli, postupom podľa § 382 C.s.p. strany vyzval, aby sa k možnému použitiu § 103 veta druhá vyjadrili.

9. Žalovaná na výzvu odvolacieho súdu reagovala podaním, v ktorom vo vzťahu k posúdeniu námietky premlčania zopakovala svoju argumentáciu uvedenú v podanom odvolaní.

10. Žalobca na výzvu odvolacieho súdu nereagoval.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2020 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán).

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr

po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

17. Na ozrejenie právnej stránky veci odvolací súd uvádza, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach a ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh.

18. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok upravených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom; ak toto právo nevyužije, dlh sa bude premlčovať odo dňa splatnosti jednotlivých splátok; iná situácia nastane, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

19. V § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného; podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka); podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka) avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva.

20. Ak teda veriteľ právo na zosplatenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

21. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že veriteľ listom zo dňa 5.11.2014 písomne oznámil žalovanej, že ku dňu 5.11.2014 eviduje nedoplatok vo výške 150 eur a upozornil ju, že ak do 12.11.2014 nedôjde k úhrade splátky platnej v mesiaci 9/2014 bude oprávnený úver zosplatiť. Následne listom zo dňa 6.12.2014 oznámil žalovanej, že vyhlasuje týmto dňom splatnosť dlhu z kreditnej karty Bankomatka Quatro č. 0043601033 v celom rozsahu naraz.

22. V posudzovanej veci teda z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalobca vyhlásil splatnosť celého dlhu pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci september 2014. Splátka, pre ktorú vyhlásil splatnosť úveru bola splátka splatná 20.9.2014; z uvedeného dôvodu začala plynúť trojročná premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda splátky splatnej 20.9.2014 a uplynula dňa 20.9.2017. Pretože žalobca podal žalobu na súd 27.11.2017, podal ju po uplynutí premlčacej doby; námietka žalovanej, že právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere uplatnené žalobou je premlčané, bola preto dôvodná. Z uvedených dôvodov bolo nadbytočné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami žalovanej.

23. Na uvedenom základe odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobu zamietol, vychádzajúc pritom v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je viazaný (§ 383 C.s.p.) a ktorý po právnej stránke posúdil inak a preto nemusel opakovať, príp. dopĺňať dokazovanie.

24. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 256 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovaná mala vo veci plný úspech. Pre potrebu určenia úspešnosti sporovej strany v súdnom konaní odvolací súd vychádzal z toho, že predmetom konania bola suma 3.646,87 eura. Žalobca vzal žalobu v časti istiny 474,70 eura s prísl. späť. Pretože zastavenie konania v časti 474,70 eura procesne zaviniť žalobca, je potrebné vychádzať z toho, že v tejto časti konania bol žalobca neúspešný. Žaloba bola v zostávajúcej časti zamietnutá, z čoho potom treba vyvodiť plný úspech žalovanej vo veci.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

V Bratislave dňa 30. júna 2020

JUDr. Ing. Mario Dubaň
predseda senátu

JUDr. Ivana Štíftová
člen senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Roman Majerský
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Miroslava Košíková